

Skil má fáast á Ellisheimið

og tí hefur Jastrud Clementsen sett seguttan fyri Ellisheimið, til álitiskvinnan er komin aftur í starv

Tórshavnar býráð letst ikki um vón, sjálvt um átta fakfeløg og fólk í hóptali saman við Jastrud Clementsen krevja álitiskvinnuna aftur í starvið á Ellisheiminum.

Vanlig fólkaligheit hjálpar litið, tá mótparturin er Tórshavnar býráð. Og Tórshavnar Kommunala Starvs- og Tænastumannafelag er líka litið vert sum einki fakfelag.

Tað hevur ein stóruspartur av starvsfólkunum á Ellisheiminum sannað. Og friggjadagin var tolið hjá varaálitiskvinnuni Jastrud Clementsen uppi. Tá avgjörð hon at seta seguttan fyri Ellisheimið í Havn sunnudagin, og har vildi hon sita, til álitiskvinnan fekk arbeiði sitt aftur. Álitiskvinnan varð uppsøgd fyri einum mánaði síðan. Hverjir hesir samstarvsstrupulleikar eru, er ongantið komið fram alment.

Jastrud var ikki einsamøll sunnumorgunin klokkan sjei, tá hon setti seguttan fyri Ellisheimið. Maðurin stóð við hennara lið, og eisini komu fólk úr øðrum fakfeløgum og onnur, sum vildu vera við at mótmæla, at álitiskvinnan varð koyrd uttan nakað. Summi høvdu bara eina løtu — onnur blivu við Ellisheimið meginpartin av degnum ella vitjaðu aftur og aftur. Summi komu á veg til arbeiðis, onnur frá arbeiði.

Jastrud var sjálv í góðum hýri. Nógv hevur staðið á henni hesar fyra vikurnar, tí einki er komið burtur úr teimum nógvu fundunum, ið hava verið millum Tórshavnar býráð og nevndina í Tórshavnar Kommunala Starvs- og Tænastumannafelag. Jastrud avgjörð at seta seg, og so fekk hon at siggja, hvør stuðulin varð. Jastrud útgjörð seg til at sita leingi; hvussu leingi dugði hon ikki at meta um.

Allan sunnudagin komu fólk til Jastrud. Summi stuðlaðu við orðum, onnur komu við teppum og klæð-

um, flamingoplátum at sita á, kaffi, suppu og øðrum mati, góðgæti o.s.v. Ein kona gav henni sitt regnskjól, tá tað móti kvøldi enn eina ferð fór at regna.

Nøkur av fólkunum, sum komu, kendi Jastrud, men tey flestu hevði hon ikki hitt áður. Á middegi kom ein genta við eini rósu, síðan ein ungur maður við blómutyssi, og seinni komu aftur blómur. Neyvan nakrantíð hevur so nógv ferðsla verið í Hammershaimbsgøtu sum sunnudagin. Ellisheimið var útferðarmálið hjá teimum, sum koyrdu sunnudagstúr. Nøkur bara fyri at forvitnast, men sjálvt um tey ikki steðgaðu á, sendu fleiri heilsu við at veittra ella rópa nøkur flevandi orð.

Eingin ivi er um, at tey, sum bógva á Ellisheiminum, eru góð við Jastrud og hennara felagar. Fleiri teirra komu út á trappuna til hennara, kroystu hana í hondina ella mussaðu hana á kjálkan. Ein stakk henni ein pakka við góðgæti í hondina. Tey eldru hava eisini ilt við at skilja, hví álitiskvinnan varð uppsøgd.

Bæði fakfelagsfólk og onnur komu heilt av bygd fyri at visa Jastrud sín stuðul.

Tórshavnar býráð er hægsti myndugleiki yvir Ellisheiminum í Havn. Men ikki er líkt til, at allir býráðslimirnir eru líka nógv sinnaðir at greiða fløkjuna á Ellisheiminum. Sunnudagin vóru bara triggir býráðslimir og heilsaðu upp á Jastrud. Tað vóru Tórfinn Smith, Leivur Johannesen og Ingi Mohr. Allir í minnilutanum í býráðnum.

— Vit vita líka litið sum onnur fólk í býnum. Gjøgnum býráðið fáa vit einki at vita, søgdu teir og skrivaðu undir stuðulsskrivið. Við at spyrja fólk við tilknýti til Ellisheimið, hava teir kortini fingið eitt og annað at vita. Tær upplýsingarnar gagna avgjört ikki leiðsluni og bý-

ráðnum, søgdu Tórfinn Smith og Leivur Johannesen, sum báðir vitjaðu Jastrud aftur og aftur sunnudagin.

Mitt á degnum kom Poul Michelsen, býráðsformaður, út á Ellisheimið. Ikki fyri at hita Jastrud; uttan at heilsa smeyg hann sær inn um dyrnar. Og nakað seinni kom Ronald Poulsen upp á sama máta. Hetta var ikki sosiala nevnd, sum vitjaði Ellisheimið, tí Leivur Johannesen og Ingi Mohr eru báðir nevndarlímur, og hvørjir teirra hevði fingið nøkur boð. Poul Michelsen og Ronald Poulsen komu ikki fyri at hoyra sjónarmiðini frá teimum nógvu, sum stuðla Jastrud. Inni á Ellisheiminum høvdu teir fund við fyrstøðukvinnuna og triggjar, sum stuðla henni. Hvat hendi á tí fundinum, fekk eingin nakað at vita um.

Allan dagin varð gitt, hvat Tórshavnar býráð nú fór at gera. Mundu teir fara at lata Jastrud doyggja úti í kulda? Munnu teir ikki nú vilja lurta eftir báðum pørtum? varð spurt ferð eftir ferð. — Og hvar er Lisbeth Petersen, forkvinnu í sosialu nevnd? Nú átti hon at vist seg sum eitt rætt konufólk og stuðlað sínum kynsfeløgum, sum vilja hava skil í á Ellisheiminum.

— Býráðið hevur gjørt sær fyri skommum, og somuleiðis Tórshavnar Kommunala Starvs- og Tænastumannafelag, sum ikki so frætt sum stuðlar sínum limum í stríðnum fyri rættvisi.

Onnur fakfeløg hava nú í vikur biðað eftir, at Tórshavnar Kommunala Starvs- og Tænastumannafelag fór at gera onkur tiltøk. Tey hildu tað ikki vera rætt at gera nakað sjálv áðrenn av átta fyri skuldseting um upplýgging í viðurskifti hjá øðrum felag.

Men tá nú so long tíð var liðin, felagið einki hevði gjørt, og Jastrud

Clementsen sjálv fór til verka, bar ikki til at biða longur. Leygardagin sendu átta fakfeløg út yvirlýsing, sum mótmælti tí harðrendu og ólóggu framferð, sum Tórshavnar býráð hevur víst við at reka álitisfólk úr starvi. Tað er at undirgrava álitismannaskipanina, søgdu fakfeløgini, sum fyri at sláa manngarð um álitismannaskipanina heittu á allar limir í yrkisfeløgum kring landið um ikki at taka upp stórv á Ellisheiminum, fyrr enn álitiskvinnan aftur er komin í starv sitt.

Yrkisfeløgini, sum sendu út hesa yvirlýsing, vóru Føroya Arbeiðarafelag, Starvsmannafelagið, Havnar Arbeiðsmannafelag, Føroya Sjúkrahjálparafelag, Føroya Prentarafelag, Føroya Postfelag, Føroya Handverkara- og Teknikarafelagið, Havnar Arbeiðskvinnufel-

ag var ikki við.

Og Tórshavnar Kommunala Starvs- og Tænastumannafelag hevur ikki givið nakað tekin frá sær. Ikki so frægt at nakar nevndarlímur í felagnum kom til Jastrud sunnudagin ella mánadag fyrrapart.

Jastrud var ongantið einsamøll. Heldur ikki um náttina. Hinar kvinnurnar á Ellisheiminum skiftust tá at vera um hana saman við manni hennara. Fakfeløgini, sum stuðlaðu, sendu eisini fólk til Ellisheimið um náttina. Hesi skiftust eisini at standa hjá henni.

Náttin var kold, helt Jastrud mánamorgunin. Men hon fall kortini ikki í fátt.

randi

Hvussu drúgt tað enn verður, ætlar Jastrud ikki at gevast, fyrr enn álitiskvinnan er komin inn aftur á Ellisheimið

FERÐSLUTRYGD

er altíð at vera blanka edrúur

ff